Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
YVESE BOTA
přednesené dne 1. února 2017 [1]

Spojené věci C-361/15 P a C-405/15 P

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P),
Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (C-405/15 P)
proti

Group Nivelles NV

„Kasační opravné prostředky – Nařízení (ES) č. 6/2002 – Řízení týkající se prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující sprchový odtok – Starší (průmyslový) vzor – Posouzení novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru – Důkazní břemeno navrhovatele prohlášení neplatnosti – Požadavky spojené s vyobrazením staršího (průmyslového) vzoru – Znění a význam článku 3 nařízení č. 6/2002 – Pravomoci svěřené EUIPO v rámci provádění důkazů – Článek 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 – Meze přezkumu legality Tribunálem – Článek 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002 – Nepominutelný důvod“

I – Úvod

1. Tyto věci by měly vést Soudní dvůr k tomu, aby objasnil význam pojmů a základních zásad uplatňování nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství [2].

2. Soudní dvůr by měl především připomenout *ratio legis* tohoto nařízení a pravomoci, které je či není třeba přidělit oddělením Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v rámci přezkumu návrhu na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství.

3. Tento spor vyvolala společnost I-Drain BVBA, která se přeměnila na Group Nivelles NV [3], podáním návrhu na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru, jehož majitelem je společnost Easy Sanitary Solutions BV [4] a který podle tohoto zápisu znázorňoval „sprchový odtok“. Společnost Group Nivelles uvedla na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti, který učinila před zrušovacím oddělením EUIPO, že tento (průmyslový) vzor nebyl nový, ani nevykazoval individuální povahu, přičemž se opírala o existenci a zpřístupnění veřejnosti staršího (průmyslového) vzoru. Obtíže spojené s přezkumem tohoto návrhu na prohlášení neplatnosti vyplývají z pochybení, jichž se dopustily jak navrhovatelka prohlášení neplatnosti, která řádně nevyobrazila dosavadní stav, tak zrušovací oddělení a třetí odvolací senát EUIPO, které nebyly schopny provést správné srovnání dotčených (průmyslových) vzorů.

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142. Toto nařízení bylo změněno nařízením Rady (ES) č. 1891/2006 ze dne 18. prosince 2006 (Úř. věst. 2006, L 386, s. 14).

3 – Společnost I-Drain se poté sloučila se společností Group Nivelles.

4 – Dále jen „ESS“.

4. Tribunál v rozsudku ze dne 13. května 2015, Group Nivelles v. OHIM – Easy Sanitary Solutions (Sprchový odtokový žlab)[5], tak zrušil rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. října 2012[6].

5. EUIPO a společnost ESS ve svých kasačních opravných prostředcích požadují zrušení, respektive částečné zrušení tohoto rozsudku.

6. V tomto stanovisku zaprvé navrhnu Soudnímu dvoru, aby přezkoumal z úřední povinnosti důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nedostatku pravomoci Tribunálu; domnívám se totiž, že Tribunál překročil meze přezkumu legality, který má provádět podle čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002, v rámci přezkumu vedlejšího důvodu kasačního opravného prostředku, který uplatnila společnost ESS, takže napadaný rozsudek bude třeba podle mého názoru částečně zrušit.

7. Zadruhé navrhnu Soudnímu dvoru, aby zamítl kasační opravný prostředek podaný EUIPO ve věci C-405/15 P.

8. Nejprve vyložím, proč se Tribunál podle mého názoru opravdu dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 77 až 79 napadeného rozsudku, když požadoval, aby EUIPO sestavil starší (průmyslový) vzor kombinací jednotlivých částí tohoto vzoru vyobrazených v různých výňatcích z katalogů, které byly přiložené k návrhu na prohlášení neplatnosti. Vysvětlím, že taková povinnost je v rozporu se zněním a významem článku 3 nařízení č. 6/2002, a nemůže tedy spadat do rámce posouzení novosti (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 5 tohoto nařízení, a jako taková nemůže spadat ani mezi pravomoci, které jsou oddělením EUIPO svěřeny podle čl. 63 odst. 1 uvedeného nařízení.

9. Zadruhé vysvětlím, proč však toto zjištění nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku.

10. Konečně zatřetí navrhnu Soudnímu dvoru, aby zamítl kasační opravný prostředek podaný společností ESS.

II – Právní rámec Unie

A – Nařízení č. 6/2002

11. Článek 3 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002 definuje „(průmyslový) vzor“ jako vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru.

12. Podle čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení je ochrana (průmyslového) vzoru podmíněna novostí a individuální povahou uvedeného (průmyslového) vzoru.

13. Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení je (průmyslový) vzor použitý u některého výrobku nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, uznán za nový a mající individuální povahu, pokud součást začleněná do složeného výrobku zůstává při obvyklém používání posledně uvedeného výrobku viditelná, a pokud tyto viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a individuální povahy.

5 – T-15/13, EU:T:2015:281, dále jen „napadený rozsudek“.

6 – Věc R 2004/2010-3 týkající se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi I-Drain a ESS.

14. Podle čl. 5 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení je zapsaný (průmyslový) vzor Společenství považován za nový, pokud nebyl zpřístupněn veřejnosti shodný (průmyslový) vzor přede dnem podání přihlášky k zápisu, nebo pokud je uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

15. Článek 5 odst. 2 nařízení č. 6/2002 kromě toho upřesňuje, že (průmyslový) vzor je pokládán za shodný, pokud se jeho znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech.

16. Podle čl. 6 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení má zapsaný (průmyslový) vzor Společenství individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky k zápisu, nebo bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

17. Podle čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení je pro účely použití čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 1 písm. b) téhož nařízení (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl na základě zápisu zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost přede dnem, kdy byl (průmyslový) vzor, jehož ochrana se požaduje, zpřístupněný veřejnosti poprvé s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností.

18. Článek 10 odst. 1 nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Rozsah ochrany“, uvádí, že rozsah ochrany práva k (průmyslového) vzoru se vztahuje na jakýkoliv (průmyslový) vzor, který nezapůsobí na informovaného uživatele odlišným celkovým dojmem.

19. Podle čl. 25 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení může být (průmyslový) vzor prohlášen neplatným, pokud nesplňuje podmínky článků 4 až 9 uvedeného nařízení.

20. V rámci hlavy VII, nadepsané „Odvolání“, upřesňuje čl. 61 odst. 2 uvedeného nařízení, že „[ž]alobu [k Soudnímu dvoru] lze podat pro nedostatek pravomoci, podstatné porušení procesních ustanovení, porušení Smlouvy, tohoto nařízení nebo prováděcích předpisů nebo zneužití pravomoci“.

21. V hlavě VIII, nadepsané „Řízení u úřadu“, se v čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 kromě toho uvádí, že „[v] průběhu řízení zkoumá úřad skutečnosti z moci úřední. V řízení týkajícím se prohlášení neplatnosti se však úřad při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky a na požadovanou nápravu.“

22. Podle čl. 65 odst. 1 tohoto nařízení může EUIPO v každém řízení přijímat důkazní opatření a zejména vyslýchat účastníky řízení a svědky, požadovat informace, jakož i předložení dokladů a důkazů, nebo také vyžadovat znalecké posudky.

B – Nařízení č. 2245/2002

23. Konečně nařízení Komise (ES) č. 2245/2002 ze dne 21. října 2002, kterým se provádí nařízení č. 6/2002 [7], stanoví ve svém čl. 28 odst. 1 písm. b), bodech v) a vi) následující:

„1. Návrh na prohlášení neplatnosti podle článku 52 nařízení (ES) č. 6/2002, který se předkládá úřadu, musí obsahovat:

[…]

7 – Úř. věst. 2002, L 341, s. 28; Zvl. vyd. 13/31, s. 14, dále jen „prováděcí nařízení“.

b) pokud jde o důvody, o které se návrh opírá:

[…]

v) pokud je důvodem neplatnosti skutečnost, že zapsaný (průmyslový) vzor Společenství nesplňuje náležitosti stanovené v článcích 5 nebo 6 nařízení (ES) č. 6/2002, označení a vyobrazení předchozích (průmyslových) vzorů, které mohou tvořit překážku novosti nebo individuální povaze zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, a také dokumenty, které prokazují existenci těchto starších (průmyslových) vzorů;

vi) údaje o skutečnostech, důkazy a argumenty předložené na podporu těchto důvodů;

[…]“

III – Skutečnosti předcházející sporu

24. Společnost ESS je majitelem (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného pod číslem 000107834-0025, který byl přihlášen dne 28. listopadu 2003 [dále jen „zpochybněný (průmyslový) vzor“].

25. Zpochybněný (průmyslový) vzor je vyobrazen následovně:

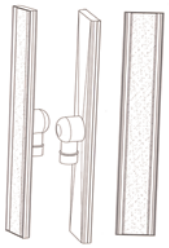

26. Tento (průmyslový) vzor znázorňuje podle tohoto zápisu „sprchový odtok (shower drain)“.

27. Dne 3. září 2009 podala navrhovatelka I-Drain u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti zpochybněného (průmyslového) vzoru na základě čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002. Navrhovatelka v návrhu na prohlášení neplatnosti tvrdila, že zpochybněný (průmyslový) vzor nesplňuje podmínky stanovené v článcích 4 až 9 nařízení č. 6/2002, jelikož část tohoto (průmyslového) vzoru, která zůstává při obvyklém používání viditelná, a sice neperforovaná krycí deska, nebyla nová a neměla individuální povahu.

28. Navrhovatelka předložila na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti a za účelem prokázání existence a zpřístupnění veřejnosti shodného staršího (průmyslového) vzoru výňatky z katalogů výrobků podniku Blücher z let 1998 a 2000 [8], v nichž se nacházel následující obrázek [dále jen „starší (průmyslový) vzor“]:

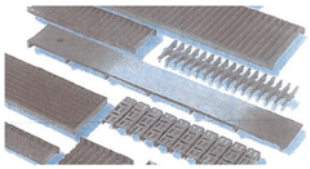

29. Zrušovací oddělení EUIPO vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti zpochybněného (průmyslového) vzoru rozhodnutím ze dne 23. září 2010 na základě čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, když rozhodlo, že zpochybněný (průmyslový) vzor není nový ve smyslu článku 5 tohoto nařízení.

30. Zrušovací oddělení vyšlo ze zásady, že jediný viditelný prvek zpochybněného (průmyslového) vzoru po instalaci je krycí deska. Zrušovací oddělení se domnívalo, že tato deska je shodná s deskou, která se nachází uprostřed obrázku uvedeného v bodě 28 výše, a na tomto jediném základě tak vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti.

31. Společnost ESS podala dne 15. října 2010 proti rozhodnutí zrušovacího oddělení na základě článků 55 až 60 nařízení č. 6/2002 odvolání.

32. Během tohoto řízení uvedli účastníci řízení na podporu svých tvrzení nové skutečnosti a předložili nové důkazy, které byly třetím odvolacím senátem EUIPO přijaty.

33. Tento odvolací senát svým rozhodnutím ze dne 4. října 2012 rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil (dále jen „sporné rozhodnutí“).

34. Na rozdíl od zrušovacího oddělení měl třetí odvolací senát EUIPO za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor se skládal nejen z krycí desky obdélníkového tvaru, ale rovněž z bočních drážek a vnějších stěn sprchového odtoku. Proto porovnal posledně uvedený (průmyslový) vzor se starším (průmyslovým) vzorem, který byl podle jeho názoru tvořen „velmi jednoduchým obdélníkovým sprchovým odtokem složeným z krycí desky opatřené otvorem“ [9].

35. Na tomto základě rozhodl třetí odvolací senát EUIPO, že zpochybněný (průmyslový) vzor vykazuje novost ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002, jelikož není shodný se starším (průmyslovým) vzorem, když tyto dva vzory vykazují „snadno rozpoznatelné“ rozdíly, které nejsou „ani minimální, ani obtížně objektivně posouditelné“ [10].

36. Třetí odvolací senát EUIPO proto vrátil věc zrušovacímu oddělení.

8 – Dále jen „katalogy Blücher“.

9 – Bod 31 sporného rozhodnutí.

10 – Bod 32 sporného rozhodnutí.

IV – Řízení před Tribunálem

A – Žalobní důvody vznesené účastníky řízení

37. Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. ledna 2013 podala společnost Group Nivelles žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.

38. Na podporu této žaloby uplatnila společnost Group Nivelles jediný žalobní důvod, vycházející z pochybení, kterého se dopustil třetí odvolací senát EUIPO při srovnání zpochybněného (průmyslového) vzoru se starším (průmyslovým) vzorem, jež byl uplatněn na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti. Podle jejího názoru dospěl třetí odvolací senát EUIPO na základě tohoto pochybení k nesprávnému závěru, že zpochybněný (průmyslový) vzor je nový ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002. Za tímto účelem předložila společnost Group Nivelles nový doklad, který měl doložit nedostatek novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru. Žalobkyně rovněž žádala, aby Tribunál změnil sporné rozhodnutí.

39. V rámci svého vyjádření k žalobě, které došlo kanceláři Tribunálu dne 15. července 2013, navrhovala společnost ESS zrušit sporné rozhodnutí z jiného důvodu, než byly důvody, jichž se ve své žalobě na zrušení sporného rozhodnutí dovolávala společnost Group Nivelles. Společnost ESS totiž tvrdila, že třetí odvolací senát EUIPO v bodě 31 sporného rozhodnutí na jedné straně nijak nevzal do úvahy její argumenty směřující k prokázání toho, že průmyslové využití, k němuž je určen výrobek, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, odlišuje posledně uvedený vzor od zpochybněného (průmyslového) vzoru, a na druhé straně v tomto ohledu svoje rozhodnutí řádně neodůvodnil [11]. Společnost ESS proto namítla, že třetí odvolací senát EUIPO nesprávně určil starší (průmyslový) vzor, což ovlivnilo posouzení opodstatněnosti návrhu na prohlášení neplatnosti.

B – Napadený rozsudek

40. Napadený rozsudek se skládá ze tří částí.

41. V první části, která zahrnuje body 15 až 35 tohoto rozsudku, Tribunál přezkoumal otázky přípustnosti vznesené společností ESS a EUIPO. Tato argumentace není v rámci kasačních opravných prostředků zpochybněna.

42. V druhé části uvedeného rozsudku, která zahrnuje body 36 až 92, Tribunál přezkoumal dva body návrhových žádání vznesené společností Group Nivelles v rámci její žaloby na zrušení sporného rozhodnutí.

43. Tribunál zaprvé (body 36 až 88 napadeného rozsudku) vyhověl jedinému žalobnímu důvodu, který uplatňovala společnost Group Nivelles.

44. V bodech 59 až 70 tohoto rozsudku Tribunál předně usoudil, že třetí odvolací senát EUIPO se skutečně dopustil pochybení v rámci svého posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru, pokud porovnal všechny viditelné znaky tohoto (průmyslového) vzoru s jediným prvkem staršího (průmyslového) vzoru, a ve sporném rozhodnutí tak nevyvodil správné důsledky z pochybení, kterého se podle něj dopustilo zrušovací oddělení. Tato argumentace není v rámci kasačních opravných prostředků zpochybněna.

11 – Společnost ESS zastává názor, podle něhož starší (průmyslový) vzor, jehož se dovolává společnost Group Nivelles, mj. vzor nacházející se v katalozích Blücher, nemůže zpochybnit novost a individuální povahu zpochybněného (průmyslového) vzoru, jelikož se týkal jiných výrobků, a sice odtokových žlabů určených pro průmyslové využití.

45. V bodech 71 až 86 uvedeného rozsudku Tribunál dále posoudil jednotlivé argumenty EUIPO a společnosti ESS, aby ověřil, zda posledně uvedení zpochybňují toto posouzení. Tribunál všechny tyto argumenty odmítl a v této souvislosti uložil EUIPO novou povinnost, kterou EUIPO zpochybňuje v rámci kasačního opravného prostředku. Na základě tohoto rozboru Tribunál vyhověl jedinému důvodu, který společnost Group Nivelles vznesla v rámci své žaloby, a vyhověl návrhu této společnosti na prohlášení neplatnosti.

46. Zadruhé (body 89 až 92 napadeného rozsudku), Tribunál zamítl návrh společnosti Group Nivelles na změnu sporného rozhodnutí, když usoudil, že nemůže namísto oddělení EUIPO provést úplný přezkum novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru.

47. Ve třetí a poslední části tohoto rozsudku, která zahrnuje body 93 až 139, Tribunál přezkoumal vedlejší důvod vznesený společností ESS založený na porušení povinnosti uvést odůvodnění.

48. Tribunál poté, co v bodě 100 uvedeného rozsudku konstatoval, že třetí odvolací senát EUIPO svoje rozhodnutí dostatečně odůvodnil, provedl v bodech 102 až 133 uvedeného rozsudku přezkum toho, zda identifikace konkrétního výrobku, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, uplatněný na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti, je relevantním kritériem pro posouzení novosti či individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru. Tribunál po provedení této analýzy usoudil, že toto kritérium je pro posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru skutečně relevantní. Poté konstatoval, že třetí odvolací senát EUIPO nesprávně kvalifikoval výrobek, který se nachází uprostřed obrázku přiloženého k návrhu na prohlášení neplatnosti, jako „sprchový odtok“, a tím vyhověl návrhu na prohlášení neplatnosti předloženému společností ESS.

49. Tribunál tak v napadeném rozsudku vyhověl jak jedinému žalobnímu důvodu společnosti Group Nivelles, tak vedlejšímu žalobnímu důvodu společnosti ESS, a v důsledku toho zrušil sporné rozhodnutí. Tribunál naproti tomu zamítl návrh na změnu tohoto rozhodnutí, který předložila společnost Group Nivelles.

V – Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

50. Svým kasačním opravným prostředkem ve věci C-405/15 P EUIPO navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a uložil společnostem Group Nivelles a ESS náhradu nákladů řízení, které vynaložil.

51. Společnost ESS navrhuje, aby Soudní dvůr vyhověl kasačnímu opravnému prostředku, pokud jde o první dva důvody předložené EUIPO, a uložil společnosti Group Nivelles náhradu nákladů řízení, které EUIPO vynaložil. Rovněž navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek, pokud jde o třetí důvod předložený EUIPO, a uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, které ohledně tohoto důvodu vynaložila.

52. Pokud jde o společnost Group Nivelles, ta navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl tento kasační opravný prostředek a uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, které vynaložila.

53. Spojené království, jemuž bylo rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 20. ledna 2016 povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání EUIPO, navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek, s tím, že ponese vlastní náklady řízení.

54. Společnost ESS svým kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-361/15 P navrhuje, aby Soudní dvůr částečně zrušil napadený rozsudek a neúspěšnému účastníkovi řízení uložil náhradu nákladů řízení.

55. EUIPO a společnost Group Nivelles navrhují, aby Soudní dvůr tento kasační opravný prostředek zamítl a uložil účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek náhradu nákladů řízení, které každý z nich vynaložil.

56. Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 8. června 2016 byly věci C-361/15 P a C-405/15 P spojeny pro účely ústní části řízení i rozsudku.

VI – Úvodní poznámky

57. V rámci řízení o těchto kasačních opravných prostředcích navrhuji Soudnímu dvoru, aby přezkoumal z úřední povinnosti důvod kasačního opravného prostředku, který považuji za nepominutelný, a sice důvod vycházející z toho, že Tribunál nerespektoval meze přezkumu legality, jak jsou definované v čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

58. Z důvodů, které uvedu dále, se mi totiž zdá, že Tribunál překročil pravomoci, které mu jsou svěřeny v rámci přezkumu legality sporného rozhodnutí.

59. Porušení pravidel týkajících se pravomoci patří mezi porušení podstatných formálních náležitostí a jako takové musí být považováno za nepominutelný důvod, který musí být přezkoumán z úřední povinnosti [12]. Tato pravidla totiž mají za cíl zaručit základní hodnotu právního řádu Unie, a sice institucionální rovnováhu, z níž vychází zásada rozdělení pravomocí mezi EUIPO a Tribunál, kterou normotvůrce zakotvil v článku 61 nařízení č. 6/2002. Tato pravidla jsou kromě toho nepochybně stanovena v obecném zájmu celého společenství.

60. Soudní dvůr, jehož role spočívá v zajištění dodržování práva, je tak povinen zaručit, že Tribunál, jemuž byla předložena žaloba na zrušení sporného rozhodnutí, nepřekročí pravomoci, které mu jsou svěřeny normotvůrcem v rámci řízení o žalobách podaných proti rozhodnutím odvolacích senátů EUIPO.

61. Soudní dvůr ve své judikatuře ostatně několikrát potvrdil, že nedostatek pravomoci autora napadeného aktu představuje nepominutelný důvod, který unijní soud může, nebo dokonce musí přezkoumat z úřední povinnosti, aniž by to navrhl některý z účastníků řízení [13].

62. V projednávaném případě uvádím, že účastníci řízení byli vyzváni, aby v tomto ohledu předložili svá vyjádření.

63. Podle mého názoru tak neexistuje žádná překážka, která by bránila, aby Soudní dvůr přezkoumal tento důvod, který považuji za nepominutelný, z úřední povinnosti.

12 – Nedostatek pravomoci autora napadaného aktu musí být podle judikatury projednán soudem Společenství z úřední povinnosti. V tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. května 1960, Německo v. Vysoký úřad (19/58, EU:C:1960:19, s. 488), ze dne 30. září 1982, Amylum v. Rada (108/81, EU:C:1982:322, bod 28), ze dne 13. července 2000, Salzgitter v. Komise (C-210/98 P, EU:C:2000:397, body 56 a 57), ze dne 27. února 1992, BASF a další v. Komise (T-79/89, T-84/89 až T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 a T-104/89, EU:T:1992:26, bod 31), ze dne 24. září 1996, Marx Esser a del Amo Martinez v. Parlament (T-182/94, EU:T:1996:130, bod 44), ze dne 28. ledna 2003, Laboratoires Servier v. Komise (T-147/00, EU:T:2003:17, bod 45), a ze dne 21. září 2005, Kadi v. Rada a Komise (T-315/01, EU:T:2005:332, bod 61).

13 – Rozsudek ze dne 13. července 2000, Salzgitter v. Komise (C-210/98 P, EU:C:2000:397, bod 56 a citovaná judikatura), jakož i usnesení ze dne 13. dubna 2011, Planet v. Komise (T-320/09, EU:T:2011:172, bod 41 a citovaná judikatura).

VII – K nepominutelnému důvodu kasačního opravného prostředku, který vychází z toho, že Tribunál v rámci posouzení vedlejšího důvodu uplatněného společností ESS nerespektoval meze přezkumu legality

64. Podle čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002 může být proti rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO podána žaloba k Tribunálu pro porušení Smlouvy, tohoto nařízení nebo prováděcích předpisů.

65. Z tohoto ustanovení podle judikatury vyplývá, že Tribunál může zrušit nebo změnit rozhodnutí, které je předmětem žaloby, pouze tehdy, pokud v okamžiku, kdy rozhodnutí bylo přijato, bylo stiženo jedním z důvodů pro zrušení nebo změnu uvedených v čl. 61 odst. 2 uvedeného nařízení [14]. Z toho vyplývá, že pravomoc změnit rozhodnutí přiznaná Tribunálu neznamená, že by měl pravomoc nahradit posouzení odvolacího senátu EUIPO vlastním posouzením, natož provést posouzení v otázce, ke které se odvolací senát ještě nevyjádřil [15].

66. Tribunál však v rámci přezkumu vedlejšího důvodu vzneseného společností ESS a především v bodech 112 až 133 napadeného rozsudku provedl přezkum toho, zda použití, ke kterému je určen výrobek, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, uplatněný na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti, je skutečně relevantním faktorem pro účely posouzení novosti nebo individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru, čímž se třetí odvolací senát EUIPO ve sporném rozhodnutí nezabýval.

67. V této věci účastníci řízení samozřejmě tuto otázku před odděleními EUIPO diskutovali [16]. Zrušovací oddělení odmítlo tento argument v bodě 20 svého rozhodnutí, když vysvětlilo, že použití, ke kterému je určen výrobek, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, není pro účely srovnání dotčených (průmyslových) vzorů relevantní, jelikož nejde o faktor související se vzhledem výrobku.

68. Společnost ESS kromě toho před Tribunálem znovu hájila tezi, podle níž průmyslové využití, ke kterému je určen výrobek, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, má vliv na opodstatněnost návrhu na prohlášení neplatnosti [17].

69. Jak však Tribunál výslovně uvedl v bodě 111 napadeného rozsudku, třetí odvolací senát EUIPO k této otázce „v[e] [sporném] rozhodnutí nezaujal […] stanovisko“.

70. Proto, když Tribunál posuzoval články 5 až 7 nařízení č. 6/2002 z hlediska projednávaných argumentů a důkazů, které byly předloženy v řízení před třetím odvolacím senátem EUIPO, změnil namísto tohoto senátu sporné rozhodnutí, aniž předtím konstatoval, že je toto rozhodnutí stiženo některým z důvodů pro zrušení uvedených v čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002, a především že je stiženo vadou nedostatku odůvodnění.

71. Posouzení Tribunálu je v tomto ohledu rozporuplné.

72. Společnost ESS totiž třetímu odvolacímu senátu EUIPO vytýkala právě to, že svoje rozhodnutí neodůvodnil a že pro účely posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru nezohlednil její argumenty týkající se relevance použití, ke kterému je určen výrobek, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, čímž učinil toto rozhodnutí nesrozumitelným [18].

14 – Obdobně viz rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM (C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 71).

15 – Rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM (C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).

16 – Viz body 104 až 111 napadeného rozsudku.

17 – Viz body 93 až 96 a 101 napadeného rozsudku.

18 – Viz body 93 a 96 napadeného rozsudku.

73. Tribunál však jednoznačně zamítl žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění sporného rozhodnutí, když v bodě 100 napadeného rozsudku usoudil, že sporné rozhodnutí „je v tomto ohledu odůvodněné dostatečně, neboť v bodě 31 uvádí, že se jedná o ‚sprchový odtok'."

74. Avšak v následujících bodech, tedy v bodech 101 až 133 tohoto rozsudku, provádí Tribunál nejen podrobný přezkum relevance tohoto faktoru z hlediska projednávaných argumentů a důkazů, které účastníci předložili během řízení, a tudíž namísto třetího odvolacího senátu EUIPO, ale také dovozuje, že tento faktor je relevantní pro účely posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru.

75. Tento rozpor v analýze, kterou Tribunál provedl, nepopiratelně vyplývá z nedostatečného odůvodnění sporného rozhodnutí, které Tribunál nesankcionoval jako takové.

76. Tribunál měl podle mého názoru konstatovat pouze nedostatečné odůvodnění sporného rozhodnutí a nepředjímat posouzení třetího odvolacího senátu EUIPO, pokud jde o argumenty, které před tímto senátem diskutovali účastníci řízení [19].

77. Role Tribunálu totiž spočívá v tom, že se ujistí, že rozhodnutí vydaná odvolacími senáty EUIPO jsou odůvodněná v souladu s článkem 62 nařízení č. 6/2002, přičemž povinnost uvést odůvodnění je podstatnou formální náležitostí, jak sám naprosto správně uvádí v bodě 98 napadeného rozsudku. Soudní dvůr, který představuje poslední stupeň přezkumu, tak musí být schopen zjistit, jakým způsobem se odvolací senát EUIPO vypořádal s argumenty vznesenými účastníky řízení, a seznat důvody, které případně odůvodňují odmítnutí těchto argumentů.

78. V této věci je třeba konstatovat, že i když jsme ve třetím a posledním stupni řízení [20], stále nejsou známy důvody, na jejichž základě odmítl třetí odvolací senát EUIPO argumenty vznesené účastníky řízení, pokud jde o relevanci použití, ke kterému je určen výrobek, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, pro účely posouzení novosti (průmyslového) vzoru.

79. Vzhledem k nepřesnosti výrazů použitých ve sporném rozhodnutí tak Tribunál nemohl takový přezkum provést, aniž by předtím toto rozhodnutí zrušil z důvodu nedostatečného odůvodnění.

80. Tribunál tak podle mého názoru tím, že v bodech 112 až 133 provedl namísto třetího odvolacího senátu EUIPO uvedeného analýzu, překročil meze přezkumu legality rozhodnutí odvolacích senátů EUIPO, jak je stanoven v čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002, a tím v rámci posouzení vedlejšího důvodu, který před ním uplatnila společnost ESS, překročil svoje pravomoci.

81. Proto se domnívám, že je třeba napadený rozsudek zrušit v rozsahu, v němž Tribunál v bodech 112 až 133 tohoto rozsudku posoudil, zda je identifikace výrobku, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, relevantní pro účely posouzení novosti či individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru [21].

82. Za těchto podmínek navrhuji Soudnímu dvoru, aby nepřezkoumával třetí důvod kasačního opravného prostředku podaného EUIPO (C-405/15 P), ani první důvod kasačního opravného prostředku podaného společností ESS (C-361/15 P), jelikož posledně uvedené důvody směřují proti posouzení Tribunálu obsaženému v bodech 112 až 133 napadeného rozsudku.

19 – Tribunál ostatně zvolil tento přístup při přezkumu návrhových žádání společnosti Group Nivelles o změnu rozhodnutí (bod 91 napadeného rozsudku).

20 – Rozhodnutí zrušovacího oddělení bylo předmětem prvního odvolání ke třetímu odvolacímu senátu EUIPO, jehož rozhodnutí bylo napadeno žalobou před Tribunálem, jehož rozsudek je nyní předmětem kasačního opravného prostředku.

21 – Soudní dvůr ve své judikatuře omezil rozsah soudního přezkumu Tribunálu ohledně rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO ve věcech (průmyslových) vzorů na přezkum zjevně nesprávných posouzení, jestliže tento odvolací senát musí provést vysoce technická hodnocení, která by odůvodňovala, aby mu byl přiznán prostor pro uvážení [rozsudek ze dne 18. října 2012, Neuman a Galdeano del Sel v. Baena Grup (C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641, body 41 a 42, jakož i citovaná judikatura)].

VIII – Ke kasačnímu opravnému prostředku podanému EUIPO ve věci C-405/15 P

83. Na podporu svého kasačního opravného prostředku EUIPO vznáší tři důvody.

84. První důvod vychází z toho, že Tribunál porušil čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 a vznáší otázku důkazního břemene a provádění důkazů v rámci řízení o žalobě na neplatnost zapsaného (průmyslového) vzoru.

85. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál porušil článek 5 nařízení č. 6/2002 ve spojení s čl. 25 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, přičemž EUIPO napadá závěry Tribunálu ohledně způsobů přezkumu novosti zpochybněného průmyslového vzoru.

86. Ačkoliv jsou argumenty, které EUIPO vznesl na podporu těchto dvou důvodů kasačního opravného prostředku, založeny na různých právních ustanoveních, překrývají se a směřují proti bodům napadeného rozsudku, které je třeba vykládat společně. Tyto první dva důvody kasačního opravného prostředku tudíž posoudím společně.

87. A konečně třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 6 a 7 nařízení č. 6/2002 ve spojení s čl. 25 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, přičemž EUIPO tentokrát zpochybňuje argumentaci Tribunálu týkající se relevance identifikace výrobku, pro který je použit starší (průmyslový) vzor nebo v němž je tento vzor ztělesněn, pro účely posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru.

88. Vzhledem k tomu, že tento důvod kasačního opravného prostředku směřuje proti odůvodnění, které má být podle mého názoru zrušeno, jelikož Tribunál nerespektoval meze soudního přezkumu, navrhuji Soudnímu dvoru, aby jej neposuzoval.

A – K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 a ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z toho, že Tribunál porušil článek 5 tohoto nařízení týkající se novosti (průmyslového) vzoru Společenství ve spojení s čl. 25 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení

89. Ještě před zahájením rozboru těchto důvodů kasačního opravného prostředku je třeba uvést, že případ, kterým se nyní Soudní dvůr zabývá, je založen na nesprávném určení nárokovaného staršího (průmyslového) vzoru v rámci řízení týkajícího se návrhu na prohlášení neplatnosti, když společnost Group Nivelles před odděleními EUIPO nepředložila žádný obrázek, který by znázorňoval celé zařízení pro odvod kapalin nabízené podnikem Blücher [22].

90. Je tedy třeba mít na paměti rámec, ve kterém oddělení EUIPO posuzovala novost zpochybněného (průmyslového) vzoru, a způsob tohoto posouzení.

22 – Jak vyplývá z bodů 68 a 76 napadeného rozsudku, které EUIPO nezpochybnil, společnost ESS předložila celý obrázek tohoto zařízení v rámci svých vyjádření, které učinila před zrušovacím oddělením. Společnost Group Nivelles však předložila Tribunálu tento obrázek pouze v příloze ke svému návrhu na zahájení řízení o žalobě, kde Tribunál tento důkaz správně shledal nepřípustným (viz body 21 až 24 napadeného rozsudku).

91. Navrhovatelka v rámci svého návrhu na prohlášení neplatnosti totiž vyobrazila část (průmyslového) vzoru, o níž se domnívala, že je při obvyklém používání viditelná, a sice krycí desku znázorněnou v katalozích Blücher následovně:

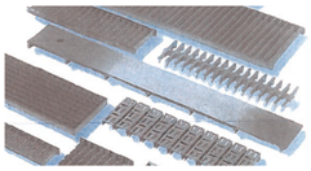

92. Zrušovací oddělení mělo za to, že jediný viditelný znak zpochybněného (průmyslového) vzoru po instalaci je krycí deska, která je vyobrazená následovně:

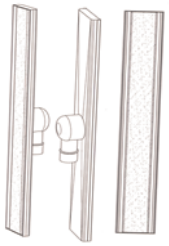

93. Zrušovací oddělení se domnívalo, že tato deska je shodná s deskou znázorněnou ve starším (průmyslovém) vzoru a na tomto základě vyhověla návrhu na prohlášení neplatnosti, který podala společnost I-Drain.

94. Pokud jde o třetí odvolací senát EUIPO, ten se domníval, že po instalaci zůstávají viditelné i další znaky sprchového odtoku znázorněného ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru. Proto porovnal zpochybněný (průmyslový) vzor tvořený obdélníkovou krycí deskou, ale také bočními drážkami a vnějšími stranami sifonu pouze s krycí deskou vyobrazenou ve starším (průmyslovém) vzoru, a dospěl tak k závěru, že tyto dva (průmyslové) vzory nejsou shodné a zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení.

95. Před Tribunálem pak společnost Group Nivelles předložila v příloze A.9 svého návrhu na zahájení řízení (na s. 76 této přílohy) nový dokument, který znázorňoval obrázek celého zařízení pro odvod kapalin, jak ho nabízel podnik Blücher. Tento dokument Tribunál správně shledal nepřípustným.

96. Ve vyjádření předloženém Tribunálu EUIPO tvrdil, že se společnosti Group Nivelles nepodařilo prokázat existenci (průmyslového) vzoru, který by byl starší než zpochybněný (průmyslový) vzor a měl všechny znaky posledně uvedeného.

97. Tribunál v rámci posouzení tohoto argumentu v bodech 77 až 79 napadeného rozsudku rozhodl, že:

„77 Každopádně […] v případě (průmyslového) vzoru tvořeného z několika částí je třeba mít obecně za to, že byl zpřístupněn veřejnosti ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení č. 6/2002, pokud byly veřejnosti zpřístupněny všechny části a bylo jasně uvedeno, že tyto části mají být vzájemně spojeny, aby tvořily daný výrobek, což umožňuje určení tvaru a znaků tohoto (průmyslového) vzoru.

78 Jinými slovy nelze připustit, aby byl (průmyslový) vzor nový ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002, pokud spočívá pouze v kombinaci (průmyslových) vzorů, které již byly zpřístupněny veřejnosti a v jejichž případě již bylo uvedeno, že mají být používány společně.

79 V projednávané věci to znamená, že vzhledem k tomu, že z důvodů uvedených […] z katalogů Blücher jasně vyplývalo, že aby krycí deska nacházející se uprostřed obrázku […] tvořila kompletní zařízení pro odvod kapalin, měla být zkombinována s nádržemi a sifony nabízenými podnikem Blücher, jež se rovněž nacházely v těchto katalozích, měl [EUIPO] za účelem posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru srovnat tento vzor zejména s odtokem kapalin tvořeným dotčenou krycí deskou zkombinovanou s ostatními částmi zařízení pro odvod kapalin nabízenými podnikem Blücher, a to přesto, že se v uvedených katalozích nenacházel žádný obrázek takové kombinace“.

98. EUIPO na podporu prvního důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál v bodě 79 napadeného rozsudku porušil čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002, a to konkrétně zásady, které se uplatňují v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů v rámci řízení o žalobě na neplatnost zapsaného (průmyslového) vzoru, jelikož požadoval, aby EUIPO sestavil starší (průmyslový) vzor na základě různých výňatků z katalogů, které byly přiloženy k návrhu na prohlášení neplatnosti.

99. Na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO tvrdí, že Tribunál v bodech 77 a 78 napadeného rozsudku porušil pravidla, kterými se řídí posuzování novosti (průmyslového) vzoru Společenství uvedená v článku 5 nařízení č. 6/2002, jelikož mu uložil povinnost vzájemně propojit různé části (průmyslového) vzoru, které přitom byly zpřístupněny veřejnosti samostatně.

100. Tyto důvody kasačního opravného prostředku je třeba posoudit společně, jelikož v rámci obou je vznesena otázka legality této povinnosti z hlediska hmotněprávních a procesních ustanovení nařízení č. 6/2002.

101. I když má kromě toho první důvod kasačního opravného prostředku zpochybnit argumentaci Tribunálu uvedenou v bodě 79 napadeného rozsudku a druhým důvodem kasačního opravného prostředku mají být zpochybněny závěry Tribunálu uvedené v bodech 77 a 78 tohoto rozsudku, tyto body je nutno přezkoumat společně.

102. Body 78 a 79 napadeného rozsudku je totiž nutno vykládat s ohledem na zásadu, kterou Tribunál uvedl v bodě 77 tohoto rozsudku. Uvedené jednoznačně plyne z výrazu „jinými slovy“, který Tribunál použil v úvodu bodu 78 zmíněného rozsudku, a ze slov „v projednávané věci to znamená“, která Tribunál zmínil v bodě 79 napadeného rozsudku, čímž v dané věci vyvodil závěr ze zásady, kterou zmínil výše.

1. Argumentace účastníků řízení

a) K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

103. EUIPO v podstatě zpochybňuje způsob, jakým Tribunál provedl důkazy, které navrhovatelka předložila na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti, a závěry, které z toho Tribunál vyvodil v bodě 79 napadeného rozsudku, pokud jde o povinnosti, které EUIPO přísluší v rámci provádění důkazů předložených navrhovatelem prohlášení neplatnosti.

104. EUIPO tvrdí, že Tribunál porušil čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002, když v bodech 74 a 79 napadeného rozsudku shledal, že starší (průmyslový) vzor, jehož se navrhovatelka dovolávala na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti, byl tvořen nikoli pouze krycí deskou, která byla součástí staršího (průmyslového) vzoru, ale celým zařízením pro odvod kapalin.

105. Tribunál tak nahradil navrhovatelku prohlášení o neplatnosti, když určil, který ze starších (průmyslových) vzorů uvedených v katalozích Blücher je relevantní pro účely posouzení opodstatněnosti návrhu na prohlášení neplatnosti.

106. Tím však Tribunál porušil jednak pravomoci svěřené EUIPO v rámci přezkumu návrhu na prohlášení neplatnosti uvedené v čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 a jednak povinnosti, které přísluší navrhovateli prohlášení neplatnosti, jestliže se tento navrhovatel snaží prokázat existenci staršího (průmyslového) vzoru, který by byl shodný, nebo který by vyvolal obdobný celkový dojem, jak uvádí čl. 28 odst. 1 písm. b), body v) a vi) prováděcího nařízení.

107. EUIPO tvrdí, že podle tohoto posledně uvedeného ustanovení, ale rovněž podle zásad uvedených Soudním dvorem v bodě 25 rozsudku ze dne 19. července 2014, Karen Millen Fashions [23], je navrhovatel prohlášení neplatnosti povinen v rámci předkládaných důkazů přesně určit, jaké starší (průmyslové) vzory jsou relevantní pro účely zahájeného řízení na neplatnost. EUIPO tak nepřísluší, aby nahradil navrhovatele prohlášení neplatnosti v rámci provádění důkazů.

108. Zaprvé EUIPO nemůže svoje rozhodnutí založit na důkazu, který nepředložil žádný z účastníků řízení nebo na starším (průmyslovém) vzoru, kterého se navrhovatel prohlášení neplatnosti výslovně nedovolával, jako tomu je v projednávaném případě.

109. Zadruhé EUIPO nepřísluší, aby mezi všemi vzory znázorněnými v dokumentech, které navrhovatel předložil, vyhledával starší (průmyslový) vzor, který by mohl být relevantní, neboť takový postoj by vedl k upřednostnění jednoho z účastníků řízení na úkor druhého účastníka, a tím k porušení práva na obhajobu.

110. Zatřetí, i kdyby v dokumentech předložených navrhovatelem prohlášení neplatnosti byl vyobrazen (průmyslový) vzor, který by byl shodný se zpochybněným (průmyslovým) vzorem, EUIPO nemůže založit svoje rozhodnutí ex officio na této přednosti, pokud navrhovatel založil svoji argumentaci na jiných (průmyslových) vzorech.

111. V projednávané věci ani z návrhu na prohlášení neplatnosti, ani z vyjádření, která předložila společnost Group Nivelles jak před zrušovacím oddělením, tak před třetím odvolacím senátem EUIPO, nevyplývá, že tento podnik jasně určil a označil ve smyslu čl. 28 odst. 1 písm. b) bodu v) prováděcího nařízení celé zařízení na odvod kapalin za starší (průmyslový) vzor, jehož se dovolával ve svém návrhu na prohlášení neplatnosti. Zrušovací oddělení tak omezilo srovnávací přezkum zpochybněného (průmyslového) vzoru a staršího (průmyslového) vzoru pouze na krycí desku bez ohledu na další znaky, které následně třetí odvolací senát EUIPO považoval pro účely tohoto srovnání za relevantní, jako tvar nádrže a přítomnost otvorů na bocích.

112. EUIPO uvádí, že společnost Group Nivelles se dovolávala celého zařízení na odvod kapalin teprve ve fázi žaloby podané k Tribunálu, tedy opožděně. Tribunál měl proto rozhodnout, že tímto žalobkyně změnila předmět sporu před odvolacím senátem EUIPO ve smyslu čl. 135 odst. 4 jeho jednacího řádu.

113. V kasační odpovědi se společnost ESS připojuje k argumentům EUIPO.

114. Společnost Group Nivelles se naproti tomu domnívá, že EUIPO provádí nesprávné posouzení relevantních skutečností a navrhuje Soudnímu dvoru, aby tento důvod kasačního opravného prostředku jako neopodstatněný zamítl.

b) Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

115. EUIPO vznáší na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku dvě výtky.

23 – C-345/13, EU:C:2014:2013.

116. V rámci první výtky EUIPO tvrdí, že argumentace Tribunálu uvedená v bodech 77 a 78 napadeného rozsudku je v rozporu s článkem 5 nařízení č. 6/2002, jelikož mu ukládá povinnost vzájemně propojit různé části (průmyslového) vzoru, které byly zpřístupněny veřejnosti samostatně, jako v případě krycí desky a nádrže, které byly zveřejněny na různých stranách téhož katalogu.

117. EUIPO opět poukazuje na rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions [24], ve kterém Soudní dvůr v souvislosti s článkem 6 nařízení č. 6/2002, který se týká posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru, potvrdil, že (průmyslový) vzor nemůže být srovnáván se „seskupení[m] specifických znaků nebo částí starších (průmyslových) vzorů, ale [s] individualizovan[ými] a určit[ými] starší[mi] (průmyslov[ými]) vzory“. Takové posouzení se musí obdobně uplatnit i na posouzení novosti (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 5 tohoto nařízení.

118. Okolnost, že různé samostatně zpřístupněné části (průmyslového) vzoru mají být používány společně, na tento závěr nemá vliv. Seskupení těchto různých části totiž umožňuje rozeznat vzhled průmyslového vzoru, který je ale hypotetický nebo v každém případě založený na přibližných odhadech. Srovnávacímu přezkumu opírajícímu se o hypotézy nebo přibližné odhady však brání právní jistota, kterou může oprávněně očekávat majitel zpochybněného (průmyslového) vzoru, a koncept „shodnosti“ dvou (průmyslových) vzorů zavedený v článku 5 nařízení č. 6/2002.

119. V rámci druhé výtky EUIPO tvrdí, že analýza Tribunálu je kromě toho založena na zkreslení skutkových okolností.

120. Na základě srovnání obrázků, na které poukazuje Tribunál, tedy obrázků krycí desky a nádrže zpřístupněných veřejnosti v katalozích Blücher, které předložila společnost Group Nivelles, a obrázku odtokového systému znázorněného v těchto katalozích, který předložila společnost ESS, totiž nelze určit tvar ani znaky staršího (průmyslového) vzoru.

121. Společnost ESS se domnívá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je třeba prohlásit za opodstatněný.

122. Pokud jde o Group Nivelles, tato společnost se domnívá, že tento druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný zejména vzhledem k tomu, že EUIPO provedl nesprávný výklad rozsudku ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions [25], jakož i nesprávné posouzení skutkových okolností.

2. Přezkum

123. Z níže vyložených důvodů se domnívám, že se Tribunál v bodech 77 až 79 napadeného rozsudku opravdu dopustil nesprávného právního posouzení.

124. Tribunál totiž podle mě nemůže po odděleních EUIPO požadovat, aby pro účely svého posouzení sestavily starší (průmyslový) vzor na základě různých výňatků z katalogů přiložených k návrhu na prohlášení neplatnosti, neboť taková povinnost je podle mého názoru v rozporu se zněním a významem článku 3 nařízení č. 6/2002 a jako taková nemůže spadat do rámce posouzení novosti (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 5 tohoto nařízení, ani mezi pravomoci, které jsou oddělením EUIPO svěřeny na základě čl. 63 odst. 1 uvedeného nařízení.

24 – C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 26.

25 – C-345/13, EU:C:2014:2013. Viz zejména rozsudek ze dne 19. dubna 2012, Artegodan v. Komise (C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 94 a citovaná judikatura).

125. Podle čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 se zkoumání prováděné odděleními EUIPO v rámci řízení týkajícího se prohlášení neplatnosti omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky a na požadovanou nápravu.

126. EUIPO podle tohoto ustanovení zohlední pouze ty starší (průmyslové) vzory, kterých se navrhovatel výslovně dovolává [26]. EUIPO se tak domnívá, že mu nepřísluší určit pomocí předpokladů a dedukcí, který ze starších (průmyslových) vzorů vyobrazených v listinných důkazech předložených navrhovatelem může být relevantní, jestliže navrhovatel v tomto ohledu neposkytuje další upřesnění [27].

127. Je třeba mít na paměti, že v rámci řízení o žádosti o prohlášení neplatnosti a v souladu s čl. 52 odst. 2 nařízení č. 6/2002 [28] a čl. 28 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení, je v první řadě na účastníku řízení, který se brání proti zápisu (průmyslového) vzoru, aby prokázal existenci a zpřístupnění veřejnosti staršího shodného (průmyslového) vzoru nebo vzoru, který vyvolává obdobný celkový dojem.

128. V rámci řízení týkajícího se prohlášení neplatnosti tak musí majitel staršího (průmyslového) vzoru prokázat, že zaprvé tento (průmyslový) vzor je shodný nebo vyvolává obdobný celkový dojem jako zpochybněný (průmyslový) vzor a zadruhé tento (průmyslový) vzor byl zpřístupněn veřejnosti.

129. K prokázání výše uvedeného může sloužit jakýkoliv důkaz a jeho výběr je na uvážení navrhovatele [29].

130. Článek 28 odst. 1 písm. b), body v), a vi) prováděcího nařízení vyžaduje pouze, aby návrh na prohlášení neplatnosti, pokud je založen na nedostatku novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru, obsahoval označení a vyobrazení staršího (průmyslového) vzoru, dokumenty prokazující předchozí zpřístupnění veřejnosti a konečně údaje o skutečnostech, důkazy a argumenty předložené na podporu těchto důvodů.

131. Formulář, který umožňuje podat návrh na prohlášení neplatnosti, stanoví k tomuto účelu zvláštní oddíl [30].

132. Podle čl. 30 odst. 1 prováděcího nařízení jsou tyto údaje vyžadovány pod sankcí nepřípustnosti, oddělení EUIPO nicméně mají možnost nejdříve vyzvat navrhovatele, aby odstranil zjištěné nedostatky.

26 – Viz Směrnice EUIPO týkající se přezkumu zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství – Přezkum návrhů na prohlášení neplatnosti (průmyslových) vzorů (neoficiální překlad) ze dne 23. března 2016, bod 5.5.1.6, s. 34, pátý odstavec, dostupné na internetové stránce EUIPO na následující adrese: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_2_2016/examination_of_design_invalidity_applications_fr.pdf, dále jen „směrnice EUIPO“.

27 – V rozhodnutí ze dne 4. října 2006 týkajícím se návrhu na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství č. 000320809-0001 znázorňujícího radiátor, v této souvislosti odmítlo zrušovací oddělení zohlednit různé (průmyslové) vzory radiátorů uvedené v katalogu, jelikož navrhovatel neupřesnil, který z mnoha uvedených (průmyslových) vzorů měl být považován za starší (průmyslový) vzor (bod 10).

28 – V souladu s tímto ustanovením musí být návrh odůvodněn.

29 – V tomto ohledu viz rozsudek ze dne 9. března 2012, Coverpla v. OHIM – Heinz-Glas (Lahvička) (T-450/08, nezveřejněný, EU:T:2012:117, body 21 až 25). Tribunál potvrdil tento přístup v nedávných rozsudcích, a to ze dne 7. listopadu 2013, Budziewska v. OHIM – Puma (Kočkovitá šelma ve skoku) (T-666/11, nezveřejněný, EU:T:2013:584, bod 24), ze dne 15. října 2015, Promarc Technics v. OHIM – PIS (Dveřní součást) (T-251/14, nezveřejněný, EU:T:2015:780, bod 31), a ze dne14. července 2016, Thun 1794 v. EUIPO – Adekor (Dekorativní grafické symboly) (T-420/15, nezveřejněný, EU:T:2016:410, body 26 a 27). Směrnice EUIPO přebírají tuto judikaturu v bodě 5.5.1.6, s. 34, druhý odstavec.

30 – Viz formulář nazvaný „Návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství“, který je k dispozici na internetové stránce EUIPO na následující adrese: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_fr.pdf, jakož i vysvětlivky k tomuto formuláři, především body 2.6 a 3, s. 4 a 5.

133. Prováděcí nařízení a směrnice EUIPO [31] nepřinášejí žádná další upřesnění, pokud jde o důkazy, které má předložit navrhovatel prohlášení neplatnosti, aby odůvodnil zpřístupnění veřejnosti staršího (průmyslového) vzoru, který je shodný se zpochybněným (průmyslovým) vzorem nebo který vyvolává obdobný celkový dojem [32].

134. V této věci je nepochybné, že navrhovatelka prohlášení neplatnosti řádně neurčila, ani nevyobrazila starší (průmyslový) vzor v jeho úplnosti, ať už v rámci svého návrhu na prohlášení neplatnosti nebo v řízení před odděleními EUIPO. Navrhovatelka totiž vyobrazila pouze tu část (průmyslového) vzoru, kterou považovala za viditelnou při obvyklém používání, tedy krycí desku.

135. Může v takové situaci Tribunál požadovat, aby odvolací senát EUIPO napravil tento nedostatek tím, že pro účely svého posouzení sestaví starší (průmyslový) vzor na základě různých výňatků z katalogů Blücher, které byly přiložené k návrhu na prohlášení neplatnosti, „a to přesto, že se v [předložených důkazech] žádný obrázek takové kombinace [nenacházel]“ [33]?

136. Moje odpověď na tuto otázku je záporná.

137. Zaprvé taková povinnost je v rozporu se zněním a významem článku 3 nařízení č. 6/2002 ve spojení s čl. 28 odst. 1 písm. b), bodem v) prováděcího nařízení.

138. Článek 3 nařízení č. 6/2002 definuje (průmyslový) vzor jako „vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru“ [34].

139. Toto ustanovení tak vyjadřuje zásadu, podle níž je právo k (průmyslovému) vzoru vlastnickým právem ke „vzhledu“ výrobku, které musí být odlišeno od práva k patentu, které je vlastnickým právem k vynálezu.

140. Je třeba mít na paměti, že (průmyslový) vzor má estetickou funkci, že jeho cílem je ozdobit předmět, k němuž se vztahuje, dodat mu odlišný a rozpoznatelný vzhled, jeho vlastní fyziognomii dodáním linií, obrysů, tvarů nebo dokonce zvláštní grafiky [35].

141. Objasnění uvedená v rámci článku 3 nařízení č. 6/2002 tak odkazují na znaky, které jsou vnímatelné zrakem [36].

142. Když normotvůrce požaduje v čl. 28 odst. 1 písm. b) bodu v) prováděcího nařízení „označení a vyobrazení předchozích (průmyslových) vzorů“, požaduje po navrhovateli prohlášení neplatnosti, aby vyobrazil přesný, individualizovaný, určitý a identifikovaný (průmyslový) vzor, převezmeme-li výrazy použité v bodě 25 rozsudku ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions [37]. V tomto rozsudku

31 – Viz směrnice EUIPO, bod 3.9.2, s. 12, první a druhý odstavec.

32 – Tribunál dospěl ke shodnému závěru v rámci práva ochranných známek v rozsudku ze dne 20. dubna 2005, Atomic Austria v. OHIM – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) (T-318/03, EU:T:2005:136, bod 39), pokud jde o výklad čl. 76 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993, o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) a pravidla 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady č. 40/94 (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), jehož normativní obsah v podstatě odpovídá obsahu čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 a čl. 28 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení.

33 – Bod 79 napadeného rozsudku.

34 – Kurziva provedena autorem stanoviska.

35 – Viz Greffe, F., a Greffe, P., T*raité des dessins et modèles* [Pojednání o průmyslových vzorech], 9. vydání, LexisNexis, Paříž, 2014, body 87 a 88, s. 40.

36 – Viz Raynard, J., Py, E., a Tréfigny, P., *Droit de la propriété industrielle [Právo průmyslového vlastnictví*], 5. vydání, LexisNexis, Paříž, 2016, bod 525, s. 304.

37 – C-345/13, EU:C:2014:2013. Soudní dvůr v uvedeném bodě rozhodl, že „posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru [ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002] je třeba provést s ohledem na jeden nebo několik přesných, individualizovaných, určitých a identifikovaných (průmyslových) vzorů v rámci všech (průmyslových) vzorů zpřístupněných veřejnosti dříve“.

týkajícím se výkladu článku 6 nařízení č. 6/2002 totiž Soudní dvůr rozhodl, že srovnání zahrnující posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru nemůže spočívat na „seskupení specifických znaků nebo částí starších (průmyslových) vzorů, ale [na] individualizovan[ých] a určit[ých] starší[ch] (průmyslov[ých]) vzor[ech]“ [38].

143. Tyto požadavky jsou pro účely posouzení opodstatněnosti návrhu na prohlášení neplatnosti zásadní.

144. Vyobrazení dosavadního stavu musí totiž umožnit určit rozsah staršího nárokovaného práva a obdobně rozsah práv, kterých se může oprávněně dovolávat majitel zpochybněného (průmyslového) vzoru.

145. Rozsah těchto práv se určuje odkazem k (průmyslovému) vzoru vyobrazenému v návrhu na prohlášení neplatnosti a nikoli popisem nebo připojenými vysvětlivkami, které jsou nepovinné a postrádají na rozdíl od nároků u patentu jakoukoli právní závaznost. Ochrana poskytovaná (průmyslovému) vzoru se týká (průmyslového) vzoru tak, jak je vyobrazen, a to, co je vysvětleno v popisu, je pouhým informativním doplňkem [39]. Vyobrazení staršího (průmyslového) vzoru si tak musí vystačit samo o sobě.

146. Kromě toho musí toto vyobrazení umožnit odpůrci, aby přesně určil, jaké jsou ozdobné nebo estetické znaky staršího (průmyslového) vzoru, které měl napodobit, a na základě toho obhajoval věcnou originalitu svého (průmyslového) vzoru.

147. Konečně musí toto vyobrazení umožnit oddělením EUIPO, aby přesně a jasně určily starší (průmyslový) vzor, aby mohly v souladu s články 5 až 7 nařízení č. 6/2002 provést posouzení novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru a z toho vyplývající srovnání dotčených (průmyslových) vzorů. Přezkoumat, zda zpochybněný (průmyslový) vzor skutečně postrádá novost nebo individuální povahu však zjevně vyžaduje mít k dispozici přesný a určitý starší (průmyslový) vzor.

148. Aby tyto cíle mohly být naplněny, je tak zásadní mít k dispozici obrázek staršího (průmyslového) vzoru, neboť toto vyplývá ze samotné povahy předmětu, k jehož ochraně směřuje nařízení č. 6/2002, a z důvodu, pro který je mu tato ochrana poskytnuta.

149. Tento obrázek musí umožnit rozeznat vzhled výrobku, v němž je ztělesněn (průmyslový) vzor, v konečném a rozpoznatelném celku na základě jeho linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu nebo také dekoru nebo použitého materiálu, jak stanoví článek 3 tohoto nařízení.

150. Právo k (průmyslovému) vzoru tak není určeno k ochraně myšlenky nebo (průmyslového) vzoru, který by se blížil realizaci nebo který by byl výsledkem sestavení jednotlivých částí, neboť za takové situace by nikdo nebyl schopen rozeznat v tomto konečném a rozpoznatelném celku vzhled výrobku, který je mu vlastní. To je ostatně důvod, proč podle znění článku 4 uvedeného nařízení mohou požívat ochrany pouze viditelné znaky (průmyslových) vzorů.

151. To v důsledku vylučuje jakýkoliv pokus o sestavení staršího (průmyslového) vzoru, obzvláště za situace, jestliže se v předložených důkazech nenachází žádný obrázek takové kombinace.

38 – Rozsudek ze dne 19. července 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 26).

39 – *Viz Passa, J., Droit de la propriété industrielle, Tome 1: Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles* [Právo průmyslového vlastnictví, Díl 1: Ochranné známky a další rozlišovací znaky, průmyslové vzory], Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Paříž, 2006, bod 752, s. 710.

152. Takové sestavení bude totiž vykazovat nedostatky, jelikož bude nutně založeno na odhadech, což je nejen v rozporu se zněním článku 3 nařízení č. 6/2002, ale také s požadavky týkajícími se posouzení novosti (průmyslového) vzoru ve smyslu článku 5 tohoto nařízení.

153. V těchto věcech například z bodů 64 a 65 napadeného rozsudku, které účastníci řízení nezpochybnili, vyplývá, že obrázky, které navrhovatelka předložila v příloze ke svému návrhu na prohlášení neplatnosti, znázorňovaly různé druhy krycí desky, různého tvaru a různé velikosti, které se mohly kombinovat s nádržemi a sifony a vytvořit tak celé zařízení pro odvod kapalin.

154. Jak však provést srovnání (průmyslových) vzorů, které vyžaduje přezkum opodstatněnosti návrhu na prohlášení neplatnosti, jestliže vzhled výrobku, a zejména jeho znaky v podobě linií, obrysů, barev a tvaru, nejsou jasně rozpoznatelné a identifikovatelné?

155. Sestavení (průmyslového) vzoru, k němuž by měl EUIPO podle Tribunálu přistoupit, může podle mého názoru vést k vytvoření (průmyslových) vzorů, které by vykazovaly rozdíly nikoliv minimální.

156. Takové sestavení by tak nezaručilo provedení adekvátního přezkumu opodstatněnosti návrhu na prohlášení neplatnosti, jelikož by neumožnilo rozeznat vzhled výrobku ve smyslu článku 3 nařízení č. 6/2002 a provést tak řádné srovnání dotčených (průmyslových) vzorů podle článku 5 tohoto nařízení.

157. Jestliže Tribunál v rozsudku ze dne 9. března 2012, Coverpla v. OHIM – Heinz-Glas (Lahvička) [40] rozhodl, že zpřístupnění veřejnosti staršího (průmyslového) vzoru nelze prokázat na základě pravděpodobnosti nebo domněnek, ale musí spočívat na konkrétních a objektivních okolnostech, které prokazují skutečné zpřístupnění veřejnosti staršího (průmyslového) vzoru na trhu [41], tím spíše musí tato zásada platit pro vyobrazení tohoto vzoru.

158. V tomto ohledu směrnice EUIPO upřesňují, že jestliže vyobrazení připojené k návrhu na prohlášení neplatnosti neumožňuje znázornit starší (průmyslový) vzor adekvátním způsobem, čímž je znemožněno jakékoli srovnání se zpochybněným (průmyslovým) vzorem, nepředstavuje to zpřístupnění veřejnosti ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 [42].

159. Zásada, kterou Tribunál vyvozuje v bodě 79 napadeného rozsudku, vychází ve skutečnosti spíše z patentového práva k vynálezům, než z práva (průmyslových) vzorů [43], neboť jeho přístup směřuje k udělení exkluzivity jednomu systému odvodu kapalin, který může mít různý vzhled.

160. To je však v rozporu se zněním a významem článku 3 nařízení č. 6/2002.

40 – T-450/08, nezveřejněný, EU:T:2012:117, body 21 až 25.

41 – Viz bod 24 tohoto rozsudku, jakož i bod 5.5.1.6, s. 34, třetí odstavec směrnice EUIPO. Obdobně viz rozsudek ze dne 7. června 2005 Lidl Stiftung v. OHIM – REWE-Zentral (Salvita) (T-303/03, EU:T:2005:200, bod 38 a citovaná judikatura).

42 – Viz směrnice EUIPO bod 5.5.6.1, s. 34, šestý odstavec. K tomuto tématu je zajímavé odkázat na rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. března 2008 ve věci R 586/2007-3 „Barbecues [Grily]“ a zvláště na následující body:
„23. Druhá námitka se týká kvality obrázku grilu Cinders uvedeného (shodným způsobem) ve dvou časopisech a reklamních brožurách grilů Cinders […].
24. Tento obrázek znázorňuje gril, jehož grilovací plocha je zcela pokryta masem. Zrušovací oddělení však bych schopné rozlišit „čtyři samostatné grily“. Obrázek byl v důsledku přiblížení rozmazaný, takže přesné uspořádání grilu není jasně vidět, ale zrušovací oddělení zaznamenalo „charakteristicky tvarované plochy na kraji“ (aniž toto dále rozvedlo). Odvolací senát není přesvědčen, že obrázek – který je jediným relevantním důkazem zpřístupnění veřejnosti – tato zjištění dokládá a tím méně umožňuje spolehlivé srovnání se zpochybněným (průmyslovým) vzorem pro účely zhodnocení celkového dojmu, který vyvolá u informovaného uživatele.
[…]26. Z toho vyplývá, že tento obrázek, který náležitě neznázorňuje starší (průmyslový) vzor, a znemožňuje tak jakékoliv srovnání se zpochybněným (průmyslovým) vzorem, nepředstavuje zpřístupnění veřejnosti pro účely čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002“ (kurzíva provedena autorem tohoto stanoviska).

43 – Popis připojený k patentové přihlášce obsahuje zejména prohlášení o vynálezu, tak jak je charakterizován v patentových nárocích, popis případných vzorů, podrobné představení alespoň jednoho způsobu provedení tohoto vynálezu s příklady, údaj o způsobu, jakým je vynález průmyslově využitelný.

161. Povinnost, kterou Tribunál uložil v bodě 79 napadeného rozsudku a která vychází ze závěrů, které Tribunál učinil v bodech 77 a 78 tohoto rozsudku, tudíž v rámci přezkumu, který musí provést oddělení EUIPO na základě článku 5 a čl. 63 odst. 1 uvedeného nařízení, nemůže být vyžadována.

162. Naproti tomu to neznamená, že oddělení EUIPO jsou odsouzeny k pasivitě za takové situace, jako je dotčená situace, kdy navrhovatelka prohlášení neplatnosti vyobrazila pouze tu část (průmyslového) vzoru, kterou při obvyklém používání považovala za viditelnou.

163. Článek 65 odst. 1 nařízení č. 6/2002, který se týká dokazování, „v řízení před [EUIPO]“ [44], totiž stanoví demonstrativní výčet důkazních prostředků [45].

164. Navzdory omezením uvedeným v čl. 63 odst. 1 tohoto nařízení tak mohou oddělení EUIPO v rámci řízení týkajícího se prohlášení neplatnosti provádět ve věci dokazování a v této souvislosti vyslýchat účastníky řízení nebo svědky, požadovat informace nebo předložení dokladů a důkazů nebo také vyžadovat znalecké posudky.

165. V projednávaných věcech z bodu 68 napadeného rozsudku, který účastníci řízení nezpochybnili, v této souvislosti vyplývá, že vyobrazení (průmyslového) vzoru, které představuje celé zařízení pro odvod kapalin nabízené podnikem Blücher, bylo společností ESS dodáno v příloze k jejím vyjádřením před zrušovacím oddělením. Tento dokument byl určen k prokázání průmyslového využití tohoto zařízení pro odvod kapalin.

166. Oddělení EUIPO tak měly k dispozici vyobrazení celého zařízení pro odvod kapalin nabízeného uvedeným podnikem.

167. V rámci dokazování ve věci a s ohledem na skutečnost, že třetí odvolací senát EUIPO:

– dospěl k závěru, že zrušovací oddělení nesprávně provedlo srovnání pouze krycí desky zahrnuté ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru pouze s krycí deskou vyobrazenou navrhovatelkou a

– v důsledku toho pro účely tohoto srovnání rozhodl, že se zpochybněný (průmyslový) vzor skládá z krycí desky, ale rovněž z bočních drážek a vnějších stěn sprchového odtoku,

tak třetí odvolací senát EUIPO, jak správně uvedl Tribunál v bodě 79 napadeného rozsudku, mohl s ohledem na výňatky z katalogů Blücher předložených společností Group Nivelles snadno zjistit, že krycí deska vyobrazená touto společností je určena ke kombinaci s nádržemi a sifony, stejně jako tomu je u krycí desky vyobrazené ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru.

168. Třetí odvolací senát EUIPO tudíž mohl:

– buď požadovat, aby společnost Group Nivelles dodala dodatečná vyobrazení staršího (průmyslového) vzoru, jak byl ztělesněn v celém zařízení pro odvod kapalin. Tato společnost ostatně navrhla třetímu odvolacímu senátu EUIPO, že dodá vzorky výrobků vyobrazených v přiložených důkazech, které by byly odlišné od již předložených důkazů, pokud by odvolací senát nařídil jednání. V tomto ohledu se odvolací senát domníval, že ústní část řízení není nutná, když usoudil, že má k dispozici všechny nezbytné údaje, aby mohl přijmout rozhodnutí [46];

44 – Kurziva provedena autorem stanoviska.

45 – Po vzoru článku 76 odst. 1 nařízení č. 40/94 v právu ochranných známek.

46 – Body 18 až 24 sporného rozhodnutí.

– nebo odkázat k vyobrazení (průmyslového) vzoru dodanému společností ESS, které znázorňuje celé zařízení pro odvod kapalin nabízené podnikem Blücher, a případně znovu nařídit jednání, aby zajistil dodržení práva na obhajobu a na spravedlivý proces u účastníků řízení týkajícího se prohlášení neplatnosti.

169. Nedomnívám se, že tyto iniciativy překračují pravomoci, které mu jsou svěřeny na základě čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002.

170. Právě naopak, třetí odvolací senát EUIPO v rámci dotčeného odvolacího řízení neváhal použít rozhodovací pravomoc, která je mu podle čl. 63 odst. 2 tohoto nařízení svěřena, když přezkoumal všechny údaje o skutečnostech, důkazy a dodatečné argumenty poskytnuté oběma účastníky řízení, včetně těch, které poskytli později, a to za účelem doplnění údajů o skutečnostech a důkazů, které již tito účastníci předložili během řízení týkajícího se prohlášení neplatnosti [47].

171. Tyto prostředky kromě toho bezpochyby patřily mezi důkazní prostředky uvedené v čl. 65 odst. 1 uvedeného nařízení.

172. V tomto ohledu je třeba uvést, že judikatura vykládá pravidla o pravomocích EUIPO velmi dynamickým způsobem. Odkazuji zde zejména k výkladu, který Tribunál zvolil u článků 74 a 76 nařízení č. 40/94. Tato ustanovení, která upravují pravomoci EUIPO v rámci námitkového řízení proti ochranné známce Unie, jsou formulována stejně jako ustanovení, která upravují pravomoci EUIPO v rámci řízení o prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství.

173. V rozsudku ze dne 20. dubna 2005, Atomic Austria v. OHIM – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) [48], který se týká námitkového řízení proti zápisu ochranné známky Společenství, Tribunál rozhodl, že EUIPO se nemůže zprostit povinnosti provést úplný přezkum skutkového stavu a předložených důkazů tím, že tvrdí, že je úkolem osoby, která námitky podala, aby z vlastní iniciativy poskytla podrobné informace a důkazy na podporu svých námitek [49]. Omezení skutkového základu přezkumu, které EUIPO provedl, a dispoziční zásada, podle které mají iniciativu v řízení účastníci řízení a určují jeho obsah, tak nevylučovaly, aby zohlednil mimo skutečnosti výslovně uváděné společností Group Nivelles veškeré údaje poskytnuté účastníky řízení.

174. Vzhledem k těmto poznatkům, i když lituji, že třetí odvolací senát EUIPO neprovedl důkazy, které měl provést, aby měl k dispozici vyobrazení celého zařízení pro odvod kapalin nabízeného podnikem Blücher, nic to nemění na tom, že na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál v bodě 79 napadeného rozsudku, nepřísluší mu napravit tento nedostatek tím, že pro účely svého posouzení sestaví starší (průmyslový) vzor na základě různých výňatků z katalogů Blücher, které jsou přiložené k návrhu na prohlášení neplatnosti.

175. Vzhledem k těmto úvahám mám za to, že se Tribunál v bodech 77 až 79 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když požadoval, aby EUIPO pro potřeby svého posouzení sestavil starší (průmyslový) vzor na základě různých výňatků z katalogů Blücher, které byly přiložené k návrhu na prohlášení neplatnosti, a když v rámci tohoto posouzení relativizoval význam skutečnosti mít k dispozici obrázek nárokovaného staršího (průmyslového) vzoru.

176. S ohledem na tento závěr podle mého názoru není třeba posuzovat výtku vycházející ze zkreslení skutkových okolností, kterou vznesl EUIPO na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku.

47 – Viz body 20 až 24 sporného rozhodnutí.

48 – T-318/03, EU:T:2005:136.

49 – Viz bod 38 tohoto rozsudku.

177. Ačkoliv Tribunál při své argumentace porušil unijní právo, nedomnívám se, že tento závěr může vést ke zrušení napadeného rozsudku v plném rozsahu.

178. Závěr, který Tribunál vyvodil ohledně legality sporného rozhodnutí, se totiž opírá o jiné důvody samostatně vyložené v bodech 60 až 70 napadeného rozsudku [50].

179. Právě o tyto důvody, které účastníci řízení nezpochybňují, se opírá výrok napadeného rozsudku.

180. Tribunál v bodech 60 a 61 tohoto rozsudku správně konstatoval, že se třetí odvolací senát EUIPO skutečně dopustil pochybení v rámci posuzování novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru, pokud porovnal všechny viditelné znaky tohoto (průmyslového) vzoru s jediným prvkem staršího průmyslového vzoru, a ve sporném rozhodnutí tak nevyvodil správné důsledky z pochybení, kterého se podle něj dopustilo zrušovací oddělení.

181. V tomto ohledu je pravda – jak rozhodl Tribunál v bodě 62 uvedeného rozsudku – že „posouzení novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru […] vyžadovalo srovnání mezi znaky zpochybněného (průmyslového) vzoru viditelnými po instalaci a znaky staršího (průmyslového) vzoru, jehož částí byla výše uvedená krycí deska, viditelnými po instalaci“.

182. Tribunál rovněž v bodě 62 napadeného rozsudku správně konstatoval, že „přezkum skutečností, které účastníci řízení předložili [EUIPO], *mohl* […] *vést pouze k závěru*, že krycí deska nacházející se uprostřed obrázku [přiloženého k návrhu na prohlášení neplatnosti] byla pouze částí zařízení pro odvod kapalin“ [51]. Analýza důkazů, které účastníci řízení předložili oddělením EUIPO a kterou Tribunál provedl v bodech 63 až 69 tohoto rozsudku, je přesvědčivá a autor tohoto stanoviska se zcela ztotožňuje s jeho názorem Tribunálu, podle něhož EUIPO mohl s ohledem na tyto důkazy pouze konstatovat, že navrhovatelka prohlášení neplatnosti v návrhu na prohlášení neplatnosti neuvedla posuzovanou část zařízení pro odvod kapalin.

183. Toto odůvodnění může samo o sobě podpořit závěr Tribunálu, že se třetí odvolací senát EUIPO při posuzování novosti zpochybněného (průmyslového) vzoru skutečně dopustil pochybení, které je důvodem pro zrušení sporného rozhodnutí.

184. Jak v této souvislosti jasně plyne z bodů 71 a 86 uvedeného rozsudku, toto odůvodnění je nezávislé na úvahách, které Tribunál zmínil v bodech 72 až 85 napadeného rozsudku v reakci na argumenty EUIPO a společnosti ESS, a konkrétně na argumentaci, kterou uvedl v bodech 77 až 79 zmíněného rozsudku [52].

185. I když by za těchto podmínek z posouzení obou důvodů kasačního opravného prostředku uplatněných EUIPO vyplynulo, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, tento závěr podle mého názoru nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku.

B – Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení článků 6 a 7 nařízení č. 6/2002 ve spojení s čl. 25 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení

186. Jak jsem uvedl v bodě 88 tohoto stanoviska, vzhledem k tomu, že třetí důvod kasačního opravného prostředku směřuje proti odůvodnění, které má být podle mého názoru zrušeno, jelikož Tribunál nerespektoval meze soudního přezkumu, není nutné jej posuzovat.

50 – Viz obdobně rozsudek ze dne 10. července 2014, Nikolaou v. Účetní dvůr (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, bod 38).

51 – Kurziva provedena autorem stanoviska.

52 – K tomu viz bod 45 tohoto stanoviska.

187. S ohledem na všechny tyto úvahy připomínám, že z ustálené judikatury vyplývá, že i když odůvodnění rozsudku Tribunálu vykazuje porušení unijního práva, ale jeho výrok se z jiných právních důvodů jeví jako opodstatněný, kasační opravný prostředek musí být zamítnut [53].

188. Soudnímu dvoru tedy navrhuji, aby kasační opravný prostředek podaný EUIPO zamítl a uložil mu podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora náhradu nákladů řízení.

IX – Ke kasačnímu opravnému prostředku podanému společností ESS ve věci C-361/15 P

189. Společnost ESS na podporu svého kasačního opravného prostředku vznáší dva důvody.

190. Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku společnost ESS kritizuje analýzu, kterou Tribunál provedl, pokud jde o relevanci použití, ke kterému je určen výrobek, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, pro účely posouzení novosti a individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru. Tento první důvod kasačního opravného prostředku se skládá ze tří částí, na jejichž základě společnost ESS zpochybňuje úvahy, které Tribunál učinil v bodech 115 až 123 a v bodě 133 napadeného rozsudku z hlediska článků 5 a 6, jakož i čl. 7 odst. 1 a článků 10 a 19, jakož i čl. 36 odst. 6 nařízení č. 6/2002.

191. Pokud jde o druhý důvod kasačního opravného prostředku, ten vychází z porušení článku 61 tohoto nařízení, když společnost ESS tvrdí, že Tribunál v bodě 137 napadeného rozsudku překročil meze soudního přezkumu.

A – K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, který vychází z toho, že Tribunál porušil články 5 a 6, jakož i čl. 7 odst. 1 a články 10 a 19, jakož i čl. 36 odst. 6 nařízení č. 6/2002

192. Tento první důvod kasačního opravného prostředku směřuje ke zpochybnění posouzení Tribunálu, které považuji za vybočující z mezí přezkumu legality.

193. Z důvodů, které jsem uvedl v bodech 64 až 82 tohoto stanoviska, tak není namístě přezkoumat tento důvod kasačního opravného prostředku.

B – Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, který vychází z toho, že Tribunál nerespektoval meze přezkumu legality

1. Argumentace účastníků řízení

194. Společnost ESS svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku má za to, že Tribunál překročil meze přezkumu legality, který může vykonávat podle článku 61 nařízení č. 6/2002, když v poslední větě bodu 137 napadeného rozsudku prohlásil, že „na rozdíl od toho, co patrně předpokládá vedlejší účastnice řízení [skutečnost, že krycí desky se hodí k průmyslovému použití], to neznamená, že nemohou být použity rovněž na jiných místech, zejména ve sprše, kde musí obvykle nést menší zátěž“.

53 – Viz zejména rozsudek ze dne 19. dubna 2012, Artegodan v. Komise (C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 94 a citovaná judikatura).

195. Podle společnosti ESS se třetí odvolací senát EUIPO totiž nevyslovil ani ke třídám zatížení, které se nacházely v katalozích Blücher (nebo k jejich významu), ani k relevanci těchto tříd zatížení pro posouzení novosti nebo individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru. Společnost ESS dodává, že poslední věta bodu 137 napadeného rozsudku byla k učinění závěru zbytečná.

196. Společnost Group Nivelles a EUIPO mají za to, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být prohlášen za neopodstatněný, vzhledem k tomu, že Tribunál nenahradil svým posouzením posouzení třetího odvolacího senátu EUIPO.

2. Přezkum

197. Navrhuji Soudnímu dvoru, aby bez dalšího zamítl tento důvod kasačního opravného prostředku jako irelevantní.

198. Úvodem je třeba připomenout, že Tribunál v bodě 138 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že třetí odvolací senát EUIPO nesprávně kvalifikoval krycí desku nacházející se uprostřed obrázku připojeného k návrhu na prohlášení neplatnosti jako „sprchový odtok“, jelikož „nic ve spise“ nenasvědčovalo tomu, že tato deska měla být výlučně nebo především použita jako část sprchového odtoku.

199. Jak jasně vyplývá z výrazů použitých v bodě 138 napadeného rozsudku, tento závěr spočívá na posouzení důkazů předložených oddělením EUIPO, které nalezneme v bodech 135 až 137 napadeného rozsudku. Poslední věta bodu 137 tohoto rozsudku se nicméně liší, jak dokládá použití spojky „avšak“, jelikož Tribunál nijak nezkoumá obsah katalogů Blücher, ale provádí nadbytečné posouzení.

200. Toto posouzení v žádném případě nezakládá závěr, k němuž Tribunál dospívá v bodě 138 napadeného rozsudku, což ostatně výslovně vyplývá z formulace „[n]ic to nemění na tom, že“ použité v tomto bodě, což ostatně výslovně připouští společnost ESS, když zdůrazňuje, že toto posouzení bylo „zbytečné“ [54].

201. Tento druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál nerespektoval meze přezkumu legality tak musí být zamítnut.

202. Vzhledem ke všem těmto úvahám proto navrhuji, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek podaný společností ESS zamítl a uložil této společnosti podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu náhradu nákladů řízení.

X – Závěry

203. Na základě výše uvedených úvah navrhuji, aby Soudní dvůr rozhodl následovně:

„1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. května 2015, Group Nivelles v. OHIM – Easy Sanitary Solutions (Sprchový odtokový žlab) (T-15/13, EU:T:2015:281), se částečně zrušuje v rozsahu, v němž Tribunál v bodech 112 až 133 tohoto rozsudku posoudil, zda je identifikace výrobku, v němž je ztělesněn starší (průmyslový) vzor, uplatněný na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti, relevantním faktorem pro účely posouzení novosti či individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru, jelikož Tribunál v tomto ohledu překročil meze přezkumu legality rozhodnutí odvolacích senátů Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) upraveného v čl. 61 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství.

54 – Viz bod 57 kasačního opravného prostředku.

2) Kasační opravné prostředky se zamítají.

3) Ve věci C-361/15 P se ukládá náhrada nákladů řízení společnosti Easy Sanitary Solutions BV.

4) Ve věci C-405/15 P se ukládá náhrada nákladů řízení EUIPO, přičemž vedlejší účastník řízení v této věci, Spojené království, ponese vlastní náklady řízení.“